

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Júl

7/2003

Obsah

Do Vašej pozornosti	2
Na linke M-Rosy	3
Správy z hory Zvir	5
Aj deti už chápu misijnú solidaritu. Most srdca	9
Ochranca chudobných	12
Postrehy z Medžugoria	16
Z Mariánskeho kongresu v Ružomberku dňa 24. mája 2003.....	19
Boj za život sa stupňuje / EÚ.....	23
Slovo mladých	27
Aktuálne z Českej republiky	29
Zo zahraničia / svätorečenie / komentár.....	33

Do Vašej pozornosti

Neprehliadnite!

Milí priatelia, v nasledujúcom čase vydáme publikáciu, ktorá bude určitým dvojčísлом M ROSY, (august-september). Bude to publikácia podobná dvojčíslu z apríla-mája 1998, ktorú sme vydali pod názvom UDRELA MOJA HODINA. Tentoraz vydáme všetko, čím sa potrebujeme vyzbrojiť do najbližšieho obdobia.

Sú to odporúčania, ktoré nám všetkým, celému ľudstvu, ponúkol sám Boh, náš nebeský Otec. Je to Božie milosrdenstvo a Misia Panny Márie prostredníctvom Dona Gobbioho.

Publikácia sa bude volať Ježišu -dôverujem v Teba. Všetko je v skrátenej forme. Nemusíte zháňať drahé knihy, ktoré navyše je ťažké dostať.

V tejto našej situácii aj nás aj Vás vyjde mimoriadne lacno. Dvojčíslo bude stáť 49 Sk a vyjde na 48 stranách.pozn webmastera - ja vam to sem hodim zadarmo :)

Navyše to nebude číslo momentálnych správ, ale publikácia, ktorá Vám pomôže čerpať neustále duchovnú potravu a duchovné povzbudenie. **Zároveň je venované aj návšteve Sv. otca, Jána Pavla II. na Slovensku v septembri t. r.** Niektoré aktuality a nevyhnutné informácie sa dozviete na vyhradených stránkach tohto čísla. Ak by bol vo Vašom okolí väčší záujem, prosím, hneď nám to nahláste, aby sme mohli vydať dostatočný počet, pretože vydanie už nebudeme opakovať.

Týmto Vás zároveň prosíme o modlitby, o nepretržitý sv. ruženec na úmysly Panny Márie a návštevy pápeža Jána Pavla II. v našej vlasti!

(redakcia)

Ilustračné foto: (a)

Pri svojej júnovej návšteve Chorvátska tohto roku Ján Pavol II. zdôraznil dôležitosť práv rodiny, ktorá v týchto rokoch odoláva tvrdému útoku liberalizmu.

Osemdesiattriročný pápež tak opäť deklaroval svetu jasný postoj Cirkvi, čo sa týka prirodzenej bunky ľudskej spoločnosti.

Na linke M-Rosy

Križ Pravdy

Milí priatelia!

V prvom rade sa Vám chceme poďakovať za promptnú pomoc, ktorú nám posielate na našu výzvu. Prosíme Vás všetkých aj naďalej o túto pomoc. My sa skutočne nemôžeme spoliehať na nikoho, okrem Vás, ktorí ste pochopili, o čo v tejto dobe ide. Ktorí žijete vo vedomí, že sa musíme pevne chytiť Máriinej ruky a nedať sa vytrhnúť z jej Srdca nikým a ničím.

Trináť rokov od jej zjavenia sa na hore Zvir stojíme tvárou v tvár otvorenému útoku na všetky Božie a morálne zákony. Nebudeme sa zaoberať všetkými tými zlomyseľnosťami liberálnej a proticirkevnej ofenzívy. Odpovedanie na to všetko je iba mrhaním času. **ŽIVOT STVORIL**

BOH PRE LÁSKU a nie na ničenie, **A NIKTO, NIKTO** na svete nemôže o tom ani v najmenšom polemizovať. Je tu však otázka aj pre nás kresťanov. Aby sme neboli „čajovými“ nedeľnými návštevníkmi kostola, rozkolísanými a ufnukanými ovečkami, ktoré stále potrebujú usmerňovanie a ktorých odvaha sa končí, keď sa majú skutočne postaviť za svoju vieru, a nebudaj aj niečo riskovať.

Sestry a bratia, ak my nebudeme pevne zakotvení v Máriinom Srdci, ak nebudeme pevne stáť pri sebe, ak nezrevidujeme svoju skutočnú vieru a nebudeme ochotní nasadiť v tomto zápase úplne všetko, radšej to „zabaľme“. **My stále musíme počuť ozvenu Máriinho výkriku „Pomôžte mi!“** Máme na to príležitosť. Ešte stále je tu. Spoločenstvo pútnikov na horu Zvir sa za tie roky stenčilo. Aj mnohí naši čitatelia odskočili, nechali sa znechutiť, otriasť, pohltiť starosťami o tento život. Vy, ktorí ste vydržali, vydržte do konca. Finále, posledné metre v cieľi, blízky vrchol hory - to bývajú najťažšie chvíle. Tu sa končia všetky reči a ukazuje sa holá skutočnosť. Pravda o nás samých, pravda o našej viere, nádeji, ale najmä láske. Ak nás tlačí križ Pravdy, vezmime ho bez reptania. Pretože vtedy je už víťazstvo blízko...

Anton Selecký

Slovo k posolstvu Kráľovnej pokoja v Medžugorí (25. 5. 2003)

Radost' novosti

Mária nás pozýva, aby sme obnovili našu modlitbu. Je pravda, že to, čo robí autenticitu duchovného života, to je novosť Ducha.

Svet by chcel stále nové veci, ale iba Stvoriteľ nás môže prekvapiť novosťou toho, čo tvorí. Ako je napísané: **A ten, čo sedel na tróne, povedal: Hľa, všetko robím nové. A hovoril: Píš, tieto slová sú verné a pravdivé.**“ (Zjv 21, 5)

V modlitbe sa nesnažíme o novosť pre novosť, ale o neustálu obnovu. Všetko, čo sa v tele neobnovuje, odumiera. Odriekavať ruženec iba z „povinnosti“ neslúži ničomu, ak naše srdce neobýva prítomnosť každého tajomstva, ak zotráva bez svetla Ducha Svätého, ktorý nám sprítomňuje, ako v neustále novom „filme“, dejiny Kristovej lásky pre svet.

Ak žijeme tými tajomstvami v našom srdci, potom sa náš život obnovuje a my postupujeme v tej novosti života, akou je obrátenie.

Táto novosť sa prejavuje veľkým nadšením a nákazlivou radosťou.

Brat EFRAIM

Panna Mária Donovi Gobimu

Ježiš - jediný Spasiteľ

Nechajte sa niest' v mojom Nepoškrvnenom Srdci na stretnutie s Ježišom Kristom, vašim Vykupiteľom, vašim jediným Spasiteľom.

Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ, lebo je večné Slovo Otca, vtelené v mojom panenskom lone, ktorý sa narodil, rástol a zomrel na kríži pre vašu spásu.

Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ, lebo je Pravda. Dokonalý obraz Otca, jeho večné Slovo, vám prináša dar Božej Pravdy. Jeho pravda je obsiahnutá v Evanjeliu. Žite do písma Evanjelium môjho Syna Ježiša. Neprestávajte šíriť svetlo Pravdy vo svete. Buďte vy apoštolmi novej evanjelizácie vo svete, ktorý sa po takmer dvetisíc rokoch od prvého ohlasovania Evanjelia zmenil na pohanský.

Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ, lebo je život. On má život, lebo je Boh.

Preto vás prosím, aby ste boli horliví vo vysluhovaní sviatostí, ktoré vám Ježiš zveril. Ochotne sa usilujte najmä o sviatosť zmierenia.

Vy buďte vysluhovateľmi Božieho milosrdenstva. Vyhl'adáajte tých, ktorí sa vzdialili, posilňujte slabých, odpúšťajte hriešnikom, potešujte zarmútených, prinášajte útechu chorým, buďte vodcami neistých, ochraňujte malých.

Ježiš Kristus je jediný Spasiteľ, lebo je Cesta. Svojím Duchom lásky vás vedie k Otcovi. Ježiš Kristus je jediná cesta, ktorá vás uvedie do Neba. Niet iného mena pod nebom, v ktorom možno nájsť spásu. Prekročte prah nádeje a žite v pokoji, v radosťi, v dôvere a vo svojej detinskej odovzdanosti.

V týchto dňoch som zacelila mnohé rany, vložila balzam útechy na mnohé horkosti, zotrela skryté slzy, inšpirovala k dobrým rozhodnutiam, premenila srdcia.

Milovaní synovia, staňte sa nástrojmi môjho pokoja v každej časti sveta. Som stále s vami. Zjavujem sa Cirkvi a ľudstvu vašim prostredníctvom. Cez vás sa každým dňom uskutočňuje víťazstvo môjho Nepoškrvneného Srdca vo svete.

S vašimi drahými, s tými, ktorí boli zverení do vašej služby, vás žehnám v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého.

San Marino, 24. júna 1997

Správy z hory Zvir

Sv. ruženec so sestrou Máriou Goretti na hore Zvir na Deň detí

Láska je život

Byť dieťaťom je hodné zamyslenia, čo viac-menej uznáme všetci. Pokiaľ to je podmienkou toho, aby sme sa dostali do Božieho kráľovstva. Ak pôjdeme od základu, mali by sme sa najprv spýtať, čo robí dieťa dieťaťom. Spýtajme sa – kedy sa žena stáva matkou. Stáva sa ňou vtedy, keď má dieťa. Muž sa stane otcom vtedy, keď má dieťa. A teraz, keď začneme u dieťaťa, musíme povedať, že to dieťa je dieťaťom až vtedy, keď má otca a matku. Keď sa cíti byť milované.

Chcem vám povedať jeden skutočný príbeh. Ten príbeh niečo odkrýva - napriek tomu šialenstvu, čo nám zjavuje - niečo odkrýva z nášho života. Ide o kráľa, ktorý bol veľmi vzdelaným mužom a často cestoval. A tak - keď po tých potulkách po svete sledoval malé deti a sledoval ich matky - ho napadlo, ako je to možné, že dieťa, ktoré sa narodí ako nemluvňa, ktoré nič nevie, sa potom zaradí do prostredia, naučí sa reč a dozrie z neho človek. Tomu mužovi sa to zdalo zaujímavé, on to považoval za hodné zamyslenia.

A tak rozmýšľal nad tým tak dlho, až za rozhodol pre experiment. Keď poviem, o čo ide, tak slovo experiment tu bude znieť veľmi tvrdo, lebo on si nechal zavolať zo šesťdesiatich sirotincov pestúnky s malými deťmi, ktoré sa práve narodili a ktoré nemali rodičov. Každé dieťa dostalo jednu pestúnku, ale prikázal im, aby neprejavovali k týmto deťom žiadnu nehu. Výsledkom bolo, že všetky tie deti do jedného - najdlhšie po niekoľkých rokoch, nielenže sa nenaučili rozprávať, ale zomreli. Všetky...

Ak my všetci veríme, že máme dušu, a preto sme tu, tak potom aj duša má svoj život a dostala svoju Matku - pod krížom. Nám sa to nezdá tragické a strašné, ak človek možno celý svoj život si k tej Matke nenájde cestu, nezažije jej nehu. A pritom tri štvrtiny z nás, a možno všetci, sme rôznymi spôsobmi postihnutí týmto nedostatkom. Možno, ak by sme odkryli všetky závoje, pod ktorými sa skrýva naša duša, by sme boli prekvapení, že nie sme schopní duchovne hovoriť, že mnohé naše schopnosti zostali zakrpatené len preto, že sme sa nenechali Máriou milovať.

Všetci sme deťmi

Ak sme zažili materinskú nehu, mali by sme pripustiť, že sme na ňu odkázaní, či máme 30, 50 alebo 100 rokov. Že niekde na dne nášho vnútra žije takéto bezbranné dieťa, ktoré je odkázané na lásku.

A preto - Panna Mária - znovu Ťa prosíme: osviet' naše srdce, prenikni naše vnútro, aby to bytie dieťaťom bolo pre nás také dôležité, ako bolo pre Krista. Aby bolo podmienkou nášho života. Amen.

* * * * *

Tie deti, ktoré boli podrobené spomínanému tvrdému výskumu, zaplatili životom. Zdá sa mi to v ich prípade šťastné, až akousi odmenou za to, že tú svoju biedu nemohli zakryť, nemohli ju nikam schovať, prosto zomreli na nedostatok nehy, na nedostatok lásky - bolo to ich šťastím. To dramatické na nás však je, že my môžeme prežiť celý náš život a môžeme takto existovať, a nikdy nemusíme zažiť to, žeby sa o nás niekto staral a žeby nás niekto miloval, a nezomrieme na to. Tak proste prežijeme život. Uspokojíme sa s tým, že to asi tak má byť. A potom nám viera nič neprináša, alebo aspoň nie to, čo by mohla - a aj tu si myslíme, že to tak asi má byť.

Potrebujeme Matku a Otca

A tak sa staneme ľuďmi bez očakávania, ľuďmi, ktorých už nič neprekvapí, pretože už aj tak všetko vieme, staneme sa ľuďmi bez farby a bez chuti, staneme sa ľuďmi, ktorí v hĺbke duše v lásku neveria. A možno niekde v hĺbke je to práve preto, že nie sme deťmi. Že sme sa nikdy nenechali obdarovať. Že sme to nikdy nezažili.

Že sme si nikdy neboli vedomí toho, že máme Matku, že máme naozaj Matku a že máme Otca. Preto, Panna Mária, opäť osviet naše srdce, aby sme urobili, čo môžeme, aby nám to za to stálo... Amen.

* * * * *

Ak by sme chceli byť v našom rozmýšľaní poctiví, aspoň nakoľko sa to dá, tak by sme museli povedať, že to bytie dieťaťom zostáva v prvom rade v tom, že sme odkázaní, že sme závislí, že si sami nevieme dať rady. Keď sa nestretne s touto svojou núdzou, keď si ju nepripustíme v tento dnešný deň, tak si ju budeme musieť pripustiť možno o mesiac, možno o rok, a v konečnom dôsledku sa s tou biedou - s tým odkázaním - stretne v poslednej hodine, vo chvíli našej smrti.

Smrť lásku nezastaví

V Rusku existovala počas prenasledovania kresťanov jedna žena, ktorá stratila svojho jediného syna. Bola to vdova. A celý svoj zbytok života darovala Bohu a modlila sa za vraha, ktorý zabil jej syna. Raz, keď strážila stodolu, v ktorej sa slávila liturgia, počula kroky a už nestihla upozorniť veriacich, a tak sa stretla s vojakmi, ktorí hľadali kresťanov. Táto starena, okrem toho, že niesla svoj ťažký údel, bola aj slepá. Ale napriek tomu si zapamätala hlas toho vraha. A teraz na sklonku jej života vstupuje do jej domu vojak, ktorý reve a kričí, a ona rozpoznáva v tom hlase vraha svojho syna.

A tak sa už iba modlí a prosí Boha o to, aby sa tento človek obrátil a toto utrpenie bolo dost' na to, aby bola jeho duša vykúpená. Tento muž, ktorý vkročil do miestnosti, kde táto žena bola, ju začal surovo biť. A vyzvedal sa, kde je zbytok toho spoločenstva. Keďže nič nepovedala, tak ju zbil na smrť. Posledné slová tejto ženy, ktoré vyslovila tomu vojakovi, ktorý ju zabíjal, boli: „Zmiluj sa nad svojou dušou! Tvoja duša je v tebe ako spútané núdzne a vyhľadované dieťa, ktoré zomiera. Zmiluj sa preto nad svojou dušou...“ A toho muža to tak prekvapilo, že to počuje od ženy, ktorú dobil a ktorá zakrátko zomrie, slová plné súcitu, plné odpustenia. A tak sa ten vojak zrútil na zem a začal plakať...

A predsa sme často bezmocní a nevieme s tým naložiť. A preto Panna Mária, podobne ako tá zomierajúca starena, možno hovorí a volá ku každému z nás - zmiluj sa nad svojou dušou! Nie ten človek vedľa teba, nie ten tvoj manžel doma a nie tvoje deti - ty sa zmiluj nad svojou dušou, pretože Boh sa už zmiloval...

Odovzdanosť a dôvera

Byť dieťaťom znamená prenechať sa, vydať sa napospas - tým, že veríme v lásku. Tak potom musíme my všetci uznať, že byť dieťaťom je niečo veľmi zrelé. Niečo až heroické, niečo veľmi odvážne. Niečo, čo vyžaduje celú silu nášho srdca. Pretože my všetci sme často v láske zranení, nie je pre nás jednoduché nechať sa prenikať Bohom. Viete, môže to znieť veľmi jednoducho, ale ak naozaj trpíme a viac-menej trpíme my všetci a poznáme tie chvíle - tak potom musíme uznať, že to znamená veľa: byť dieťaťom znamená uznať, že máme Boha, ktorý je Láska, ktorý nás miluje.

Preto Ťa, Panna Mária, v dnešný Deň detí prosíme práve o tú milosť sa prenechať, odovzdať sa, uvoľniť sa, inými slovami - dôverovať, že si tu, že si naša Matka, že ma miluješ... Prosíme Ťa, požehnaj teraz všetkých nás, deti, obzvlášť tých, ktorí nezažili veľa nehy, ktoré možno mali detstvo chudobné na lásku.

Želám vám peknú cestu domov...

Zaznamenal: (anse)

Právo byť deťmi

Moje drahé deti!

Prosím vás, modlite sa... Ani neviete, ako veľmi vám to pomôže! Máte tak málo času! Moji drahí, staňte sa deťmi, lebo iba deti budú vedieť, čo je modlitba...

Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir,

8. novembra 1992

Byť ako deti... Bezbranné, naivné, odkázané na pomoc, zraniteľné. A predsa najviac otvorené, prijímajúce i vd'ačné. Deti – táto téma rezonuje celou našou spoločnosťou práve v týchto dňoch. Zachraňujeme ohrozené druhy živočíchov, vymýšľame práva pre každú ľudskú úchylku. A predsa deti sa stávajú tými najohrozenejšími tvormi na svete. Prečo? To je tajomstvo neprávosti, ktoré pôsobí v tomto čase. Pretože Zlý rozpútal vojnu práve proti deťom, i dospelým deťom Márie. Sme Božími deťmi – a za toto právo máme nasadiť svoje srdce a všetky svoje sily...

Hora Zvir v Litmanovej privítala Máriine deti práve na Sviatok detí - prvého júna 2003.

Práve preto aj kázeň **o. Kamila Drába, CSsR**, ktorému koncebroval **o. Polykarp Jacoš, OSBM** a **Ján Rusnák** - sa niesla v tomto duchu.

Milí mladí priatelia, v dnešný deň možno všetkých nazvať deťmi - na tejto hore zvlášť Božími deťmi - povedal o. Kamil v kázni na sv. liturgii o 10.30 hod. - a tak sa aj tešme ako deti, modlime sa ako deti, to znamená s čistým a úprimným srdcom. Teda - milé decká - dúfam, že nikto z vás sa neurazí. Tento dnešný deň - prvý jún - sa na tejto hore dá nazvať superakciou Božích detí. Milé deti - ako to zaznelo toľkokrát na tomto mieste, a predsa, dnes mnohokrát už ani deti nie sú detskými, ako my všetci sme veľmi d'aleko od toho, aby sme boli deťmi! Ale Boh predsa od nás chce, aby sme deťmi boli....

Buďte ako deti... Ak nebudete ako deti, nevojdete do Božieho kráľovstva... Nechajte maličkých prísť ku mne..

Slová samotného Krista, slová sv. písma. A predsa mnohí kresťania akoby ich nepočuli. Budeme aspoň my na hore Zvir, alebo vo svojich srdciach brániť deti? Sestra Mária Goretti nadviazala na túto tému, aby nám vo sv. ruženci pripomenula, aké je dôležité vidieť očami dieťaťa, cítiť s deťmi, ktoré nám darúva sám Boh a za ktoré nesieme veľkú zodpovednosť.

Anton Selecký

Most srdca

My dospelí sme zameraní na svoje starosti. Chýba nám detská radosť, ktorá by bola našou silou. Prvé písmeno slova radosť je eRko - Hnutie kresťanských spoločností detí. Ukazuje na potrebu objavovať radosť v rodinách. Duch radosti sprevádzal aj akciu v Rajeckej Lesnej 24. mája 2003, organizovanú Detským pastoračným centrom, ktoré vedie vdp. Ivan Kňaze.

Púť detí v Rajeckej Lesnej začína svoju reprízu. Blížime sa k bazilike. Naš autobus zastavujú animátori. Dávajú nám do ruky inštrukcie a na autobus lepia číslo. Od prvej chvíle vynikajúca organizácia. Tu sa žiadne dieťa určite nestratí. S novými šatkami a spevníčkami sme mohli začať **PUTOVANIE - NÁŠ ŽIVOT JE CESTA**. Mnohé deti ešte nikdy neboli na púti. Otázky „**Kam ideme? Prečo tam ideme?**“, nemali konca. V napätí sme prišli k prameňu a ku krížu. Tu nám **vdp. Alojz Potočiar** objasnil zmysel nášho putovania. Prameňu dal z hlbín zeme vyvrieť Boh. Kríž postavili ľudia. Na kríži zomrel Ježiš a na tretí deň vstal z mŕtvych. Človek nemôže

žiť bez vody. Zahynie bez prameňa, ktorým je zmŕtvychvstalý Kristus. „**Kto je smädný, nech príde, a kto chce, nech si naberie zadarmo vody života.**“ (Zjv 22,17b) Teraz už chápeme tento obraz: Prameň vody pre telo a prameň krvi pre dušu.

Na otázku: „**Kto chce ísť do neba?**“, sme odpovedali zdvihnutím ruky a hlasným „**Jaaa!**“ Pán farár nás aj trochu vyskúšal. „**Koľko dní visel Ježiš na kríži?**“, spýtal sa tak rýchlo, že málokto postrehol chyták. Výkrik: „**Tri!!!**“ vystriedalo prekvapené: „**Koľko?**“ a vzápätí naše opravené: „**Jeden!**“ Pokračovali sme **KATECHÉZOU**, ktorá sa začala už vo farnostiach. Hovorili sme o ceste zrnka z rúk rozsievачa až na naše stoly v podobe chleba. Aj o chlebe života, ktorým je Ježiš Kristus. Teraz máme pred sebou čerstvý chlebič. Keby zostal v celosti, nebol by z neho úžitok. Preto ho lámeme a delíme sa oň. Vo svete je veľa detí, ktoré sa nemôžu takto deliť. Myslíme na ne v nasledujúcej modlitbe. Máme pred sebou Ježišovú výzvu: „**Vy im dajte jesť.**“

MODLITBA odštartovala stavbu symbolického **MOSTA S AFRIKOU**. Naučili sme sa spievať nejaké africké piesne. Viete, o čom spievajú deti v Afrike? Aj o tom, že nemajú problémy, že sú šťastné. Druhé písmeno slova most je **o - OBETA**. Každé dieťa, ktoré chcelo, mohlo priniesť ryžu. Ryža bola našim spoločným obetným darom. Je to chlieb Afriky. Afrika je ďaleko, preto ryžu dostala Katolícka charita pre bezdomovcov, ktorým pomáha. Našou druhou obetou je koledovanie pre Dobrú novinu. Stali sme sa tak pomocníkmi misionárov. Ich poslaním je **SLUŽBA**. Pódium patrí teraz **vdp. Ferkovi Kapušňakovi**. Prišiel nám predstaviť Pápežské misijné diela. „**Deti, viete, čo potrebuje misionár? Dve veci: vieru a reč. Poznáte to príslovie? Koľko jazykov vieš, toľkokrát si...misionár.**“ A už spieval po čínsky a hneď nato povedal nejaký vtip a zas zaspieval

po japonsky. „**Deti, čo sú Pápežské misijné diela? To sú misionári a to sú i vaše modlitby a obety. Takže kto tvorí Pápežské misijné diela? My všetci!**“ Napokon ostalo ešte T ako **TVORIVOSŤ**. Je to vlastnosť, ktorá je deťom veľmi blízka.

Výnimkou nie sú ani africké deti. Ony nemajú peniaze na drahé hračky. Ale hrať sa vedia znamenite, ako všetky deti. Nájdu malý kamienok a dokážu sa s ním hrať celý deň. Videli sme krásne batikované obrazy z Afriky, ktoré svedčia o veľkej fantázii. Peniaze nie sú všetko...

Vyvrcholením bola slávnostná **SV. OMŠA**. Za radostného spevu detí prichádzali kňazi v krásnych mariánskych ornátoch. Jeden z nich mal cez plece prehodený ruksak. Bol to hlavný celebrant **Mons. Jozef Šelinga**. Počas kázne tajomný ruksak vydal svoj obsah: bolo v ňom niekoľko vecí, no najlepšie si pamätám na vodu. Voda je symbolom očistenia. Skôr než si v nedeľu sadneme za stôl, umyjeme si ruky. Keď chceme pri sv. omši prijať Pána Ježiša, očistíme si srdcia. Niektoré deti sa očistili dôkladne. Počas obedňajšej prestávky prijali sviatosť zmierenia. Ostatní oľutovali svoje chyby pri úkone kajúcnosti. Na záver nám otec Jozef predstavil všetkých kňazov pri oltári a povedal: „**Deti, títo kňazi vás veľmi milujú!**“

* * * * *

Čo sa vám tu dnes páčilo, čo vás oslovilo? Ste tu prvýkrát?

- Jana, matka:

Vlani som tu bola po prvýkrát sama s rodinou. Veľmi sa nám tu páčilo. Myslím si, že veľa robí to, že deti vidia a zažijú spoločenstvo. U nás eRko organizačne nefunguje, ale robia sa koledy a rôzne akcie. Podarilo sa nám zorganizovať celý autobus.

- Katarína, animátorka:

Na Púti detí sa mi páčilo po celý čas. Krátka „pút“ na stanovište, kde sa o nás postaral pán farár Potočiar, ktorý nás super naštartoval. Dobrá nálada trvala po celý deň. Tiež misionár, ktorý sa s nami podelil o svoje zážitky. Vyvrcholením dnešného dňa bola sv. omša. Zišli sme sa ako jedna veľká rodina. Dnes sa z dospelákov stali deti. Bolo tu super.

- Alžbetka a Anna Veselovské, 9 a 10 rokov:

Páčil sa nám Slovenský Betlehem, sv. omša, kostolík Nanebovstúpenia Pána na kalvárii, Bazilika Narodenia Panny Márie a krásna socha Panny Márie Frivaldskej. Cez sv. omšu na nás veľmi pražilo slnko.

* * * * *

Bola som už viackrát na púti. No neraz som bola sklamaná z nás veriacich. Ideme za Ježišom, Máriou, a ako sa správame? Pretlačiť sa čo najviac dopredu, aby som všetko dobre videl. No a keď sa skončí sv. omša, čo najrýchlejšie sa dostať preč. Zabudnem, že som niekedy poznal význam slova ohľaduplnosť... Zažili sme to s kamarátkami v Šaštíne, v Krakove... Namiesto povzbudenia sme si odniesli znechutenie. V Rajeckej boli skoro samé deti. Ale pri všetkej úcte k Vám, starší, správali sa ohľadupľnejšie. Možno to bolo len tým, že nás nebolo až tak veľa. Tak Ahoj o rok!

Monika Školnová

Foto: (a)

Ochranca chudobných

Svätý Anton sa narodil roku 1195 v Lisabone ako Fernandez Martin de Bulhorn. Jeho otec bol rytierom a dvoranom kráľa Alfonza II. a jeho matka tiež patrila k šľachtickému rodu. Rytier Martin a donna Mária boli oddanými kresťanmi. Fernandez študoval na Dómskej škole v Lisabone. Ťažké vnútorné boje vnášali do jeho duše neustály nepokoj. Sotva pätnásťročný okolo roku 1210 vstúpil do kláštora, k Rehoľným Kanonikom sv. Augustína. Po dvoch rokoch odišiel do Coimbry, vtedajšieho hlavného mesta Portugalska, do kláštora, ktorý sa nazýval Svätý kríž. Tam bol asi v roku 1219 vysvätený za kňaza.

V tom čase svätý František poslal piatich svojich najlepších učeníkov do Maroka, aby tam ohlasovali pravú vieru. Títo piati muži sa cestou do Maroka zastavili v Coimbre, kde sa stretli aj s Fernandezom. V krátkom čase priniesol Don Pedro, vojvoda portugalského kráľa, telesné pozostatky týchto piatich mučeníkov späť do Coimbry.

Neúspešná misia

Vtedy sa vo Fernandezovi ozvala horúca túžba nasledovať týchto mučeníkov. Požiadal svojich predstavených o prestúpenie do františkánskej rehole. Zanechal svoje meno a prijal meno patróna kláštorného kostola - sv. Antona Pustovníka. Už v jeseni 1220 odchádza Anton do marockej púšte. Tu však ťažko ochorel na maláriu. V tábore pre chorých prežil celú zimu. Vtedy sa mu zjavila Matka Božia s malým Ježiškom. Sklamany, ale odovzdaný Bohu, nastúpil Anton na loď, ktorá ho mala priviezt' späť do rodného Portugalska. Búrka zahnila loď na sicílsku pôdu.

Na Turíce 1221 sv. František zvolal do Porciunkuly v Assisi generálnu kapitulu veľké zhromaždenie františkánov. Anton sa o tom dozvedel. V Assisi našiel zhromaždených asi 3000 bratov, uprostred nich sedel sám svätý František. Anton bol povzbudený Františkovou pokorou.

Cesta kazateľa

Gracián, provinciál kraja Emília-Romagna, ho poslal do horského kláštora Monte Paoli pri Forli. Tam žil Anton v modlitbe a sebazapieraní. Krátko nato sa vo Forli konala veľká slávnosť. Niektorí dominikáni a františkáni mali prijať sviatosť kňazstva. Antona požiadali, aby zastúpil kazateľa. Z hĺbky svojej múdrosti a z plnosti poznania Svätého písma vytvoril nádherné myšlienky. Všetkých opanoval úžas a obdiv.

Brat gvardián poslal posolstvo vedeniu rádu o Bohom omilostenom kazateľovi. Odvtedy sa kázanie stalo hlavnou náplňou jeho rehoľného a kňazského života. V severnom Taliansku a v južnom Francúzsku kázal proti bludu albigencom a katarom. Tí roznecovali vzburu, revolúciu a zmenu celého poriadku, chceli zrušiť hranice mravného zákona, chrániaceho manželstvo a rodinu. Ich činnosť by spôsobila zánik západoeurópskej kresťanskej kultúry.

Ochranca chudobných

Mečom Antona je Božie slovo. Tam, kde kázal Anton, boli také preplnené kostoly, že ľudia jednoducho dovnútra nevošli, takže musel často kázať na veľkých a širokých námestiach, či na plážach, kde sa tlačila hlava na hlavu. Kázal tisícom ľudí, ktorí sa následne chceli dať u neho vyspovedať. Anton sa s krvácajúcim srdcom pozerá na priepastný rozdiel medzi bohatými, s ich skvejúcim sa prepychom, a chudobnými, s ich chatrnými handrami. Vystupuje na kazateľnicu a prihovára sa aj chudobným, aj bohatým. Bohatým kázal o nevyhnutnej a náročnej povinnosti dobročinnnej lásky k blíznym, chudobným zas o šťastí vnútorného bohatstva. Anton prijal do svojho srdca chudobný, utláčaný ľud, aj so všetkými jeho biedami. Jeho dobrota, láska, františkánska chudoba, znalosť Biblie, dar jazyka a trpezlivosť zapríčinila mnohé obrátenia.

Bojoval proti nemravnosti, zmieroval nepriateľov, podvodníkov a zlodejov vracal na cestu poctivosti, otváral srdcia ľudí, privádzal ku viere aj tých, čo tvrdošijne popierali Boha. Celé regióny boli ako premenené: dlhy boli odpúšťané, rozhádané rodiny sa pomerili, neviestky sa vracali do normálneho života...

Misionár Božieho Slova

Anton nepoznal strach. Ani vtedy nie, keď išiel k hrôzostrašnému Ezzelinovi da Romano, preslávenému mocipánovi Padovy, a prihováral sa za väzňa zo San Bonifazia. Nikto sa na to neodvážil, všetci sa báli o svoje hlavy. Anton sa odhodlal, lebo vedel, že láska je silnejšia ako smrť.

Vo Francúzsku a v Taliansku založil veľký počet kláštorov, ktoré naplnil svojím duchom. Svätý František ho požiadal, aby založil v Bologni františkánske teologické učilište, menoval ho prvým učiteľom teológie pre Menších bratov a majstrom františkánov. V roku 1228 šiel do Ríma, aby rokoval s pápežom Gregorom IX. o niektorých problémoch rehole.

Pápež ho požiadal, aby kázal aj pre zhromaždenie ľudí z rozličných národov. Životopisci hovoria, že Antonovej kázni rozumeli všetci, hoci hovoril im neznámou rečou.

Nadľudské námahy, ktoré podstupoval Anton, by zničili aj zdravého človeka. Vodnatieľka zapríčinila, že Anton bol už dlhší čas chorý. Trpezlivo a v tichosti znášal útrapy choroby.

Smrť svätca

Trinásteho júna, počas obeda, Anton dostal infarkt. Jeho chudobní spolubratia františkáni z blízkeho kláštora ho chceli previezť do Padovy. S námahou ho priviezli do Arcelly. Bola to malá usadlosť, ktorú obývali sestry sv. Kláry. Tu prijal sviatosť pomazania chorých. Urobil to s dojímavým zápalom zbožného svätca.

Potom ešte spieval pieseň, akoby na privítanie s Matkou Božou v nebi: O Gloriosa Domina. Oči svätca sa rozžiarili nadzemskou radosťou a zvolal: „**Vidím môjho Pána!**“ Potom sa začal modliť kajúce žalmy. Počas tejto modlitby jeho dušu, ktorá tak často prosila o odpustenie hriechov, si Pán zobral k sebe. **Tak zomrel Anton, v piatok 13. júna 1231, iba 36-ročný, v chudobnom domčeku, ktorý ešte aj dnes možno navštíviť.**

Neporušený jazyk kazateľa

Jeho telo slávnostne previezli do Padovy, kde ho pochovali v kostolíku Santa Maria Materdomini. V rokoch 1238- 1310 mesto postavilo vedľa tejto svätyne veľkolepú baziliku, zasvätenú svätému Antonovi. Tam preniesli v roku 1263, za prítomnosti generálneho predstaveného rehole, svätého Bonaventúru, jeho pozostatky. Pri tejto príležitosti, po tridsiatich rokoch, otvorili rakvu s pozostatkami svätca. Prekvapenie prítomných bolo veľké, keď uvideli, že jazyk svätého Antona ostal neporušený.

Svätý Bonaventúra vtedy pobozkal jazyk a povedal: „**Ó, požehnaný jazyk, ktorý vždy zveleboval Pána a dal ho zvelebovať aj iným, hľa, zjavilo sa, aké veľké zásluhy mal u Boha.**“ Jazyk, čeľusť a hlasivky uložili do relikviárov. Posledný výskum pozostatkov sv. Antona sa konal v roku 1981. Je vedecky nevysvetliteľné, že taká anatomická časť tela, ako je jazyk sa po viac ako 770 rokoch ešte nerozpadla. Tento jazyk, vystavený v relikviári, obdivujú tisíce pútnikov z celého sveta, ako zázračné znamenie evanjelizačného „nástroja“ svätého Antona.

Zachovalo sa tiež rúcho svätca, ktoré je vystavené.

Chod' k Antonovi!

Pri Antonovom hrobe sa udialo toľko zázrakov, že už necelý rok po jeho smrti, 30. mája 1232, vyhlásil pápež Gregor IX., ktorý svätca osobne poznal, Antona Paduánskeho za svätého. Bol to najkratší proces svätorečenia v dejinách. Bonaventúra raz povedal: „**Ked' hľadáš zázraky, chod' k Antonovi!**“ Úcta ku svätcovi sa rýchlo rozšírila po celej Cirkvi. **Pápež Pius XII. vyhlásil v roku 1946 sv. Antona za učiteľa Cirkvi.** Ku hrobu svätého Antona prúdi dnes neutíchajúci dav pútnikov.

Na stene kaplnky je na freske znázornený výjav, ako sv. Anton káže rybám. Podľa najstaršieho prameňa „Aktus beati Francisci et sociorum eius (1327-40)“, svätý Anton prišiel v roku 1223 kázať do Rimini. Heretici a katari mu v kázaní zabránili. Anton išiel k rieke a rozprával rybám. Tie prichádzali k nemu v hojnom počte a vystrkovali hlavy z vody. Keď to videli ľudia, obracali sa na vieru.

Modlime sa k svätému Antonovi, nasledujme ho v láske k Bohu a k blížnemu. Sv. Anton nám bude o to viac pomáhať, o čo viac si otvoríme srdce pre blížneho, ktorý stojí v núdzi pred nami, čím ochotnejšie podľa jeho príkladu darujeme blížnemu milodar pre telo a dušu.

Pripravil Michal Hargaš

Postrehy z Medžugoria

„Teologická bomba“

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

*** Znovu a znovu počujem, ako sv. Jozef pôsobí v živote ľudí. Neprejde týždeň, aby mi sr. Emanuela neposkytla príklad dobroty tohto svätca! Nuž, sv. Jozef nepatrí iba nejakým vyvoleným. Patrí nám všetkým!**

Oslavujeme sv. Jozefa - robotníka. Obracajme sa naňho! Sv. Ľudovít de Monfort vyslovil predpoveď o našej dobe. Povedal, že svätí v nebi budú hľadiť s veľkým rešpektom na tých, ktorí budú mať šťastie žiť v tomto období a ktorí, v spojení s Pannou Máriou a pod jej plášťom, rozdrví hlavu satana (otca kultúry smrti)! Svätí chcú byť teraz spolu s nami, pokrstenými, v bojujúcej Cirkvi na zemi! **Pripomeňme si, čo učí Katechizmus Katolíckej cirkvi: Ich skutočná práca**

sa začína, až keď sa stali orodovníkmi v nebi!

Dňa 1. januára moja žena Kathy vytiahla meno sv. Serafíma. Počas uplynulých 4 mesiacov som chcel uctievať tohto svätca, ktorý si zvolil „deti Medžugoria“ na tento rok. Dňa 2. januára mal sviatok. V ten deň som mal niečo popravovať v dome, a tak som si ho zavolať na pomoc. Zakaždým sa výsledok podobal malému zázraku. Napríklad: v ten deň neskoro v noci som nedokázal opraviť radiátor, ktorý nefungoval v miestnosti, kde sa modlíme. Čas narúbať drevo do pece som už nemal. Zavolať som teda na sv. Serafíma: „Musíš sa toho ujať ty! Ja si musím ľahnúť!“ Ráno bol radiátor v poriadku a odvtedy stále funguje.

Nasledujúca pasáž chýba vo franc. preklade:

Moja žena Kathy vstáva už niekoľko rokov skoro ráno, aby sa modlila na úmysly sr. Emanuely. (...) Keď sa ráno 3. januára začala modliť, počula, ako jej Pán hovorí: „Včera si na príhovor sv. Serafíma dostala veľa milostí. Odteraz sa bude s tebou modliť každé ráno.“ (A ona cítila, že odteraz jej príhovory budú za celý náš apoštolát „deti Medžugoria“.) Nasledujúceho rána Kathy dostala v modlitbe inšpirovanú meditáciu jedného z Máriiných posolstiev v Medžugorí. To potom pokračovalo každý deň. Tú meditáciu v angličtine, môžete nájsť každý deň na našom internete:

<http://www.childrenofmedjugorje.com>

Vďaka, svätý Serafím!

* **Minulý týždeň sme sa zúčastnili modlitebného dňa s Christopherom Westom** na univerzite Notre-Dame. Christopher nabáda mladých ľudí celého sveta, aby prežívali a rozširovali „Teológiu tela“, toto nenahraditeľné dielo Svätého otca, ktoré obsahuje všetko ostatné. Podľa Georgea Weigla je to „istý druh načasovanej teologickej bomby, ktorá vyvolá spektakulárnu zmenu myslenia, prakticky vo všetkých bodoch Kréda“! V preslávenej biografii Svätého otca Weigle píše, že keď táto „načasovaná bomba“ vybuchne, možno počas 21. storočia, „**Teológia tela**“ by mohla byť vnímaná ako kritický prelom nielen pre katolícku teológiu, ale aj pre moderné myslenie! Nuž, táto „bomba“ začína explodovať! Šírí sa bleskurýchle medzi mladými ľuďmi. **Rozšírenie tohto diela Svätého otca bude znamenať koniec kultúry smrti.**

Pred niekoľkými mesiacmi tu bola Kathleen Martinová a študentov univerzity N. D. zoznámila so školou Gopsy, t. j. s učením Panny Márie v skupine, ktorú sama vytvorila a viedla. Napr., Panna Mária venovala veľa hodín tomu, aby naučila mladých ľudí modliť sa „Otčenáš“. Každému z nich pomohla modliť sa celou bytosťou, v zjednotení tela i ducha, v sústredení sa na každú vetu, v dokonalej vnútornej jednote. Táto „procedúra“ si vyžiadala veľa času a pozornosti voči Panne Márii, ale jej plodom bola skupina mladých, ktorí boli hlboko zjednotení medzi sebou i s druhými v modlitbe a láske. Ich modlitba, ktorú prežívali spoločne, vyvolala explóziu milostí!

Podobné „školenie“ o vnútornej integrite tela a ducha nám dal Svätý otec vo svojom diele „Teológia tela“. **Dôkladnou a podrobnou analýzou toho, čo znamená byť človekom, telom a duchom, pápež Ján Pavol II. otvoril cestu k integrite osoby a jej celistvosti, cestu, ktorá predstavuje nové a oživujúce chápanie svätosti pre každého z nás. Jeho „Teológia tela“ nám pomáha nájsť skutočné spojenie osôb prostredníctvom našej hlbokkej vnútornej integrity a našej celistvosti ducha. Mnohí vidia v tomto kľúčovom diele Svätého otca to isté, čo tam vidí aj George Weigle, ba i omnoho viac. Toto dielo prinesie Cirkvi uzdravenie! Predstavte si, aký účinok na svet bude mať modlitba zjednotenej a uzdravenej Cirkvi!**

Najprekvapujúcejšie však je, že to, čo Panna Mária učila počas piatich rokov individuálne (7 členov modlitbovej skupiny v Medžugorí), pápež to päť rokov predkladal Cirkvi na intelektuálnej úrovni - od r. 1979 do r. 1984 - počas svojich generálnych audiencií o „**Teológii tela**“! Panna Mária raz povedala, že to, čo učí modlitebnú skupinu v Medžugorí, sa stane prístupným všetkým modlitebným skupinám a všetkým farnostiam sveta. Obaja - svätá Panna vo svojej medžugorskej škole i pápež v „Teológii tela“ učia to isté! (Samozrejme, pápežovo učenie je dialógom so svetom, a preto sa pohybuje na vysokej intelektuálnej úrovni.) Teraz, keď pápež vyzýva celý svet, aby vstúpil do Máriinej školy, je načase dať obe tieto učenia svetu!

Príďte a zaujmite svoje miesto v pláne Panny Márie! Je vhodný čas prísť do Medžugoria a predstaviť sa Matke Božej!

* **Dnes sa v Medžugorí začína letný režim:** ruženec o 18.00 h, sv. omša o 19.00 h.

* **Dobrá správa informačného centra MIR: Od 1. apríla do 31. októbra 2003 pútnici zo Slovenska, Čiech, Poľska a Maďarska nepotrebujú vízum. Rozšírte túto informáciu ďalej!**

* **8. medzinárodné stretnutie kňazov bude v Medžugorí od 30. 6. do 5. 7. 2003.** Téma stretnutia: „Služobník Eucharistie“.

* **Festival mladých bude opäť od 31. júla do 6. augusta.**

Drahá Gospa, na Tvoje pozvanie odpovedáme ÁNO!

Chceme zaujať svoje miesto v Tvojom pláne!

Denis Nolan

Medžugorie 1. mája 2003

(sv. Jozefa, robotníka)

Anglický originál a ďalšie preklady na internete:

<http://www.childrenofmedjugorje.com>

Český a slovenský preklad: podľa francúzskeho a nemeckého.

Z Mariánskeho kongresu v Ružomberku dňa 24. mája 2003

Ružencová ofenzíva

Byť zrnkami živého ruženca! Byť živými slovami! Druhé malé Márie! Toto bolo to svetlo, na ktoré som čakala. V tomto bol a je hlavný vzťah medzi naším dielom a ružencom. Jedine takto má pre nás modlitba ruženca úplnú hodnotu, pretože skutočnú, pravú, úplnú a patričnú chválu prejavuje ten, kto sa uctievanú osobu snaží napodobňovať. Vyslovovať „Zdravas’, Mária“ teda pre nás a pre mňa znamená budovať Márii na slávu živú duchovnú svätyňu. Ved’ Ona - táto „Božia priezračnosť“ - prenecháva slávu aj tak vždy len jemu...

Športová hala, Ružomberok, sobota 24. mája 2003, sviatok Panny Márie - Pomocnice kresťanov. Takmer 2000 prítomných so zatajeným dychom sleduje projekčné plátno, z ktorého plynú nadšené slová charizmatickej ženy. Slová zakladateľky Hnutia fokoláre. Slová **Chiary Lubichovej**.

Tých takmer 2000 ľudí vie, prečo sú tu. Všetci to cítia, ved’ sa takmer všetci poznajú, vanie medzi nimi ten istý duch. Vidno tu sestričky z rôznych rádov, bratov františkánov, významných i neznámych ľudí, starých, mladých aj deti. Väčšinou sú členmi Hnutia, ktoré vzniklo v troskách mesta Trident počas II. svetovej vojny. Potreba budovať nový svetnielen fyzicky, ale najmä duchovne, tu preblesla v srdci Chiary, mladej Talianky, práve prostredníctvom Srdca Panny Márie - myšlienka budovať jednotu v Kristovom duchu lásky.

Aj v Ružomberku 24. mája 2003 cítiť jednotu. Cítiť tu občerstvujúci závan, uvoľnenie kľča našej súčasnej slovenskej spoločenskej skepsy. Vzájomné úsmevy sú tu úprimné a radosť nefalšovaná. Na začiatku programu dvojica moderátorov víta prítomných. Je tu **Mons. Tomáš Galis** z Banskobystrickej diecézy, opát želivského kláštora premonštrátov **o. Bronislav I. Kramár**, bývalý prezident SR Michal Kováč, zástupcovia rôznych univerzít i kresťanských cirkví.

Šestnásty október 2002 sa stal v Cirkvi a pre celý svet mimoriadnym dňom. Svätý otec na základe svojho apoštolského listu Rosarium Virginis Mariae (Ruženec Panny Márie) vyhlásil Rok sv. ruženca. V ten istý deň na Námestí sv. Petra v Ríme odovzdal do rúk zakladateľky Hnutia fokoláre - Chiary Lubichovej list, v ktorom osobne duchovne odovzdáva fokolarínom modlitbu sv. ruženca ako cestu kontemplácie a osvojenia si Kristových tajomstiev. V tomto liste okrem iného vyzýva, aby sa nasledujúce mesiace tohto roku stali pre každú kresťanskú komunitu príležitosťou duchovnej obnovy.

Pápež Ján Pavol II. v liste Chiare Lubichovej dňa 16. októbra 2002 o .i. píše:

„Vždy som cítil duchovnú blízkosť k prívržencom Hnutia fokoláre a obdivoval som ich apoštolskú činnosť vo svete. Som presvedčený, že Vaša oddanosť svätej Panne Vám umožňuje potrebný dôraz na iniciatívy v roku venovanom ruženču.“

Šestnásty október 2002 sa stal pre celý katolícky svet jednou veľkou výzvou. Pápež Ján Pavol II. odkázal pre všetkých nás najväčšiu zbraň tejto doby, duchovnú zbraň, ktorú nám samotná Panna Mária odporúča počas celej svojej novovekej misie záchranu sveta. Práve v čase, v ktorom svet stojí na krajíčku zrútenia sa všetkých civilizačných hodnôt, vyhlasuje ROK RUŽENCA.

Rok ruženca

Modlitbou môžete zabrániť aj vojne - hovorí Panna Mária - Kráľovná pokoja v Medžugorí. Mladí z Hnutia fokoláre naplnili toto poslanstvo hneď aj prakticky. A tak na pódiu športovej haly v programe Mariánskeho kongresu v Ružomberku odznela najmä prosba za mier v Iraku a na celom svete:

„Nebeský Otče, prosíme Ťa o ukončenie všetkých konfliktov vo svete, daj, aby sme dokázali šíriť lásku a vzájomné porozumenie, a všetci tak pokojne mohli žiť v mieri. Mária, Kráľovná pokoja, vypros nám tú milosť, aby sa skončili všetky vojny, ktoré práve prebiehajú vo svete!“

Táto modlitba vznikla v rámci iniciatívy TIME OUT, v rámci hesla - „Aj ja môžem urobiť niečo konkrétne.“

1. Začať od seba a urobiť prvý krok vo svojich osobných vzťahoch,
2. pripojiť sa každý deň o 12. 00 h jednou minútou v myšlienke alebo modlitbe za mier.

Ústrednou témou Mariánskeho kongresu v Ružomberku bol ruženec, najmä nový ruženec tajomstiev svetla.

Tak ako to odporúčal Sv. otec v liste Chiare Lubichovej, aj ona sama hovorí všetkým, ktorí dnes Márii otvárajú svoje srdcia:

„Mária je vzorom a tvárou Cirkvi, preto je zrejmé, že toto vznešené stvorenie môže byť príkladom pre všetkých kresťanov. A takou je i pre nás. V Márii sme totiž objavili svoj vzhl'ad, vzor našej cesty k dokonalosti.“

V pôsobivej atmosfére Mariánskeho kongresu v Ružomberku bola odslúžená sv. omša, ktorú celebroidal spišský diecézny biskup a predseda Konferencie biskupov Slovenska **Mons. ThDr. František Tondra**. Vo svojej homílii upozornil na najvážnejšie aspekty vývoja našej spoločnosti a sveta a neváhal pripomenúť ani zodpovednosť našich politických činiteľov za tento stav. (Celú kázeň prinášame osobitne.)

Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup, potom v prednáške svojím príťažlivým spôsobom priblížil účastníkom nový Ruženec svetla.

„Ruženec je vynikajúca mariánska škola, kde sa nám pred duchovný zrak zjavuje Matka Božia, aby nás učila intenzívnemu prístupu k Bohu“ – povedal. „Svätý Otec veľmi verí a dôveruje Bohu, že nastane náprava súčasného rozbitého ľudstva práve cez modlitbu svätého ruženca.“ (Aj príhovor Mons. Rudolfa Baláža prinášame v skrátenej verzii.)

Sviatok Mariánskeho kongresu v Ružomberku vrcholil svedectvami, piesňami a umeleckými prednesmi. Nechýbal ani pôsobivý spev mladých a ich tanečný prejav, ani audiovizuálne predstavenie najväčších pútnických miest na Slovensku.

Citeľne tu chýbal **o. biskup Mons. Pavel M. Hnilica**, ktorý bol v čase kongresu hospitalizovaný v Ríme. Telefonicky sa usporiadateľom kongresu ospravedlnil slovami: „Nemôžeme lipnúť na našich programoch, tak ako nás to od začiatku učila Chiara. Musíme byť od nich slobodní - je potrebné prijať to, čo je Božia vôľa. Všetko to obetujem za Váš kongres a pozdravujem každého osobitne...“

Odkaz celého kongresu najlepšie vystihujú slová Chiary Lubichovej, ktorá v závere svojho prejavu na videozázname nadšene zdôraznila: „**Ak nás už teraz pri odriekaní ruženca niekedy obklopí Nebo, takže celý okolitý svet, nech je akokoľvek krásny, je týmto čarom zastrený, akéže potom bude stretnutie s Tebou – Mária?**“

Anton Selecký

Foto: (a)

Tajomstvá svetla

1. Ježišov krst v Jordáne

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie“ (Mt 3, 17).

Prežívať náš krst opakovaním slov: ZRIEKAM sa starého človeka = začnem milovať.

2. Ježišovo vystúpenie na svadbe v Káne

„Urobte všetko, čo vám povie“ (Jn 2, 5).

Počúvať jeho slovo a uskutočňovať ho.

3. Ježiš ohlasuje Božie kráľovstvo a pozýva na obrátenie

„Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1,15).

Stále znova začať milovať.

4. Ježišovo premenenie na vrchu Tábor

„Urobme tri stánky...“ (Mk 9, 5).

Nechat' sa premeniť na druhého Ježiša a žiť pre jednotu a univerzálne bratstvo.

5. Ustanovenie Eucharistie

„Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život...“ (Jn 6, 54)

Živiť sa Eucharistiou, ktorá umožňuje, že sa spájame s Ježišom podľa tela i krvi a viac nás zjednocuje medzi nami.

Boj za život sa stupňuje / EÚ

Boj o život nenarodených a ich nárok prísť na tento svet sa stáva dramatickou otázkou celého dnešného ľudstva. Vyzývame týmto Vás všetkých tak, ako to už urobili biskupi Slovenska, a najmä predseda KBS Mons. František Tondra a Mons. Rudolf Baláž - vezmíme do rúk ružence a modlime sa intenzívne na život, za jeho ochrancov, ako aj za obrátenie tých, ktorí chcú zabíjanie nenarodených povýšiť na „ľudské právo“ (r)

*** Biskupi Slovenska: NEZABIJEŠ!**

Dňa 9. mája 2003 poslali biskupi Slovenska list poslancom Národnej Rady SR, a to k prerokovávanému návrhu novely zákona o interrupciách dňa 17. júna 2003. V liste o.i. píše: Nevinný a bezbranný ľudský život si zasluhuje našu ochranu. Táto zásada nepodlieha ľudskému súdu. Na ňu sa vzťahuje Boží výrok: Nezabiješ! Niet pochyb o tom, že ľudský plod od počatia žije ľudským životom. Nie iným. A všetci nesieme zaň zodpovednosť. Nielen pred ľuďmi, ale aj pred Bohom. Preto vás veľmi prosíme, aby ste sa v zodpovednosti svojho svedomia, osobitne Vy, ktorí sa hlásite k viere v Boha, zasadili proti liberalizácii tohto zákona...

*** Z Vyhlásenia občianskej iniciatívy žien**

Sme skupina žien, ktorá je presvedčená, že oplodnením ženského vajíčka vzniká ľudský život, ktorý je treba chrániť od samého počiatku spolu s matkou. Sme presvedčené, že interrupcia je násilie, ktoré je páchané aj na ženách, zneužíva ženu, zbavuje zodpovednosti muža, zbavuje štát zodpovednosti podporovať rodinu ako základ každej spoločnosti. Žiadame prerušiť rokovanie v NR SR o tejto novele zákona a začať celospoločenský dialóg o počiatku ľudského života...

Za občiansku iniciatívu žien Marcela Dobešová

* Dňa 11. júna 2003 podalo médiám svoje Vyhlásenie aj **Fórum pre verejné otázky** ako aj **Fórum života**, ktoré zároveň organizuje originálnu podpisovú akciu s otláčkom prsta podpisujúceho sa. Iniciatívy žien tretieho sektora, ako „**Možnosť voľby**“, „**Plánované rodičovstvo**“ a i. rozpútali na druhej strane vlastnú podpisovú akciu - a do čela si dali osoby ako I. Malachovská, E. Černá, Z. Czoborová.

V prerokovávanej novele z dielne ANO sa vyjadrila aj ECAV (Evanjelická Cirkev augsburského vyznania), ktorá navyše rozumne dodáva: Ľuďom v hroznom rozhodovaní zbaviť sa svojho dieťaťa pred narodením treba tiež pomôcť radou a pomocou. Práve uľahčenie adopcie by bolo cestou k tomu, deti mohli prísť na svet aj vtedy, keď ich telesní rodičia nevládzu, či nechcú vychovať..

** Budú zatýkať ochrancov života!?*

Komisár EÚ pre pomoc rozvojovým krajinám Paul Nielson zriadil zvláštnu komisiu na sledovanie ochrancov života. Informoval o tom internetový magazín EÚ EuroFam. Sledovať sa v budúcnosti budú aj organizácie, ktoré sú proti financovaniu potratových programov v rámci pomoci EÚ rozvojovým krajinám. **Je zrejmé, že to smeruje k zastrašovaniu ľudí, ktorí sa zasadujú za ochranu nenarodeného života v rámci európskej rozvojovej pomoci.**

** Boj za život je zločinom?*

Dňa 25. mája 2003 zomrel vo veku 86 rokov pomocný biskup diecézy Raleigh v USA George E. Lynch. Ako emeritný biskup začal pôsobiť ako aktivista hnutia Pro-life. **Počas pôsobenia v organizácii na ochranu života Operation Rescue bol biskup Lynch 24 krát zatknutý.** Jeho tiché modlitby pred klinikami vykonávajúcimi potraty prispeli k tomu, že mnohým potratom sa zabránilo. V roku 1995 bol odsúdený. Počas mnohých zatknutí bol často vystavený aj násiliu polície.

* * * * *

Dieťa nemožno považovať za súčasť matkinho tela. Je to samostatný ľudský život, i keď veľmi tesne spojený so životom matky. Od okamihu počatia sú určené všetky jeho telesné i duševné danosti. S katolíckou Cirkvou trvám na tom, že dobrý otec a dobrá matka privítajú na svet aj postihnuté dieťa a venujú mu svoju lásku.

Arcibiskup Mons. Ján Sokol, metropolita Slovenska

V rozhovore pre Národnú obrodu 23.mája 2003

* **Formálna** (vedomá a dobrovoľná, a nie iba materiálna) spolupráca pri potrate je ťažký hriech. Cirkev trestá tento zločin proti ľudskému životu kánonickým trestom exkomunikácie. „**kto zapríčiní potrat, ktorý skutočne nastane, upadne do exkomunikácie uloženej vopred vyneseným rozsudkom... samým činom spáchania deliktu.**“

Katechizmus Katolíckej Cirkvi (2272)

* *Slovensko paľbe kritiky EÚ*

Slovensko a Angola patrili medzi najkritizovanejšie krajiny na medziparlamentnej konferencii o populácii a rozvoji v Portugalsku - povedala pre TASR poslankyňa za ANO Eva Černá. Slovensko sa stalo terčom kritiky pre pripravovanú zmluvu so Sv. Stolicou o uplatňovaní výhrad svedomia. Podľa Černej na to upozornila vo vystúpení britská poslankyňa slovami, že ak SR zmluvu schváli, tak jej občanom hrozí vážne porušenie ich práv (!)

Národná obroda, 2. júna 2003, TK KBS

Európsky parlament odignoroval kresťanstvo

EÚ nechce Boha!

* **Predseda Konventu Valéry Giscard d'Estaing sa postavil proti tomu, aby sa slovo náboženstvo dostalo do textu ústavy, čo by mohlo mať veľký právny dosah pri formulovaní ďalších zákonov EÚ...**

Libération z 29. mája 2003

* Keď chce byť Európa zmiereným spolunažívaním ľudí a národov, musí tomuto svetadielu dať dušu Kristus – zdôraznil **pápež Ján Pavol II.** v posolstve účastníkom Európskych vešpier za pokoj. V súčasnej situácii Európy kresťania musia neúnavne s odvahou hovoriť o Evanjeliu nádeje. Vzhľadom na odpor proti tomu, aby sa Bohu a kresťanskej viere dostalo im prislúchajúce miesto vo verejnom poriadku, je sám Pán naším najväčším povzbudením...

* Štátny sekretár Vatikánu **Angelo Sodano** sa kriticky vyjadril ku návrhu preambuly ústavy EÚ: „V spätnom historickom pohľade nemožno vymazať 1500 rokov kresťanstva, ktoré ležia medzi svetom antiky a osvietenstva. Alebo sa neuvedú v texte preambuly nijaké duchovné prúdy, alebo sa uvedú všetky...“ - povedal Kardinál Sodano, kritizujúc fakt, že v návrhu textu sa spomínajú staré Grécko, Rím, a obdobie osvietenstva – mimo kresťanstva (!)

(TK KBS)

* Poľský prezident **Alexander Kwasniewski** sa taktiež ohradil proti navrhovanej podobe Európskej ústavy, ktorej autori ignorujú vplyv kresťanstva. „Som ateista a každý to vie - povedal prezident, ale nevidím žiadne ospravedlnenie pre to, že sa hovorí o starom Grécku a Ríme a o osvietenstve, bez spomenutia kresťanských hodnôt, ktoré sú pre vývoj Európy také dôležité“.

LifeSite News - Res Catholica

Slovo mladých

Máš problém, otázku?

Napíš Monike!

Milé deti, milí mladí priatelia!

Srdečne Vás pozdravujem a želám Vám pekné prázdniny. Verím, že sa tento školský rok pre Vás skončil úspešne, no ak to nebolo celkom podľa Vašich predstáv - nič to – vždy sa dá „pridať“ a všetko napraviť.

Chcem Vám teraz predstaviť našu spolupracovníčku Moniku (na obr.). Ako ste si iste všimli, už mala v M ROSE niekoľko článkov a ankiet. Monika je veriaca, študuje, má vzťah k deťom a mladým ľudom. Môžete jej napísať, čo Vás trápi, čo Vás teší, čo Vás zaujíma, proste, o čom by ste radi čítali, čo by ste si radi vyriešili – či už vo svojom živote, alebo vo Vašich vzťahoch. Monika je tu a čaká možno práve na ten Tvoj list.

Môžeš jej písať na adresu: **Monika Školnová, Prievidzská 130/87, 972 46 Čereňany,**

prípadne mailovať na e-mail: **Monika Školnová - monsko@pobox.sk**

Anton Selecký

Pracujem v detskom spevokole, kde hrám na niekoľkých hudobných nástrojoch. Naša farnosť je malá a stráca dych, takže pri oživovaní máme kopu práce. Tvrším o sebe, že sa nikdy nenudím. Venujem sa turistike, cestnej cyklistike.

Každú chvíľu sa snažím tvorivo využiť. Načo je poklad zakopaný v zemi? Načo je viera skrytá hlboko v človeku? To, čo som dostala, chcem dávať ďalej. Trápi ma, že ľudia - mladí aj starší - strácajú vieru. Deťom ju nemá kto odovzdávať. V mnohých farnostiach existujú pastoračné centrá. Máme priestory na „stretká“, nácvik spevu, šport, zábavu. Ideálne podmienky. A predsa slová Krásnej Panej z La Salette sú stále aktuálne: „V lete na svätú omšu chodí len niekoľko starých žien.“ Žime vieru každý deň - tam, kde nás Pán posielá. K tomu chcem povzbudzovať aj prostredníctvom M ROSY.

„Nech mi Boh dá hovoriť tak, ako si to želám, a tak myslieť, by to hodné bolo toho, čo som dostal do daru, lebo on je nielen vodcom múdrosti, ale aj upravovateľom mudrcov. Ved' sme v jeho ruke my i naše reči, všetko híbanie i každá zručnosť v práci.“ (Múd 7, 15-16)

Vaša MONIKA

Boh a prázdniny

Skončil sa školský rok a je tu čas výletov, letných škôl či škôl v prírode. Aj keď mnohých rodičov zaskočila otázka - „**Kde na to vziať?**“, predsa len máme radosť. Veď aj my si trocha oddýchame. A tak sa snažíme zaobstarat' všetko potrebné a nevyhnutné, aby deťom nič nechýbalo. A keď si všetko dôkladne overíme, radi tam pošleme svoju ratolesť, aby aj ona prejavila svoju samostatnosť, odvahu a zodpovednosť. Po návrate detí sa vypytujeme: „**Ako si sa mal?**“, „**Aká bola strava?**“, „**Nechýbalo vám nič?**“ Ale asi málokoho z nás napadla otázka: „**Boli ste aj na svätej omši?**“

Priznám sa, že ani mne táto otázka minulý rok neprišla na um. Ale bola prvá, ktorú som si položila hneď potom, keď som dostala oznámenie, kam, kedy a na ako dlho deti pôjdu tohto roku. Iste si teraz mnohí môžu myslieť, že táto otázka sa sem akosi nehodí. Ale nedajme sa zmiast'! Sv. Pavol píše: „**Či jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu!**“

Deti sú v škole v prírode aj v nedeľu. A dozaista mnohým z nás vôbec nenapadlo opýtať sa v škole, ktorú naše dieťa navštevuje, či je zabezpečená nielen ubytovňa, dozor, poistenie a strava, ale aj táto „základná výbava kresťana“. Nemali by sme tiež učiť deti mať prázdniny bez Boha. Stačí málo. Len zatelefonovať na faru v mieste dočasného pobytu detí a dohodnúť sa na podmienkach. Pomôžme svojim deťom zachovať vernosť, poslušnosť i pokoru voči Otcovi tým, že nezanedbáme Pánov príkaz a nenecháme všetko na školu, ale že aj sami priložíme ruku k dielu.

Svätý Pavol píše v jednom zo svojich listov: „**Kto vie robiť dobre a nerobí, má hriech.**“ Nech tieto slová neplatia o nás! Buďme svedkami, že Kristus naozaj vstal z mŕtvych aj v našom každodennom živote, nielen na Veľkú noc! Pán Ježiš nás pozval byť s ním vo večnosti. Pozveme ho aj my k našim deťom, hoci do školy v prírode?

Zuzana Harčárová

Aktuálne z Českej republiky

Fatimský apoštolát na Morave:

Bez Panny Márie to nejde!

„Toto je den, který nám dal Pán, jásejme a radujme se z něho!“

Takto rád uvádím zvláště velké dny, v nichž si můžeme uvědomovat blízkost Boží a Panny Marie a děkovat za tato obdarování a milosti.

13. květen k těmto dnům bezesporu patří a oslava, kterou připravilo oblastní centrum Fatimského apoštolátu, byla obrovským povzbuzením a posilou pro všechny účastníky a celou farnost.

Již od třetí hodiny odpolední se chrám Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí začínal plnit farníky a poutníky z celé oblasti Valašska.

V hodinu, kdy zemřel Pán Ježíš na kříži, tedy o třetí hodině, začala **MODLITBA KORUNKY** k Božímu milosrdenství. Následovaly různé praktické pokyny, zkoušení a přípravy až do 16. hodiny, kdy začala modlitba slavného svatého růžence.

Poté přítomní vyslechly **HLAVNÍ PŘEDNÁŠKU OTCE DĚKANA a PRESIDENTA FA P. PAVLA DOKLÁDALA.**

Po mši svaté následovalo zasvěcení Mariinmu Neposkvrnenému Srdci. Celá nádherná akce byla ukončena mohutným hymnem **TE DEUM LAUDAMUS.**

Těšíme se v tomto místě na shledanou dne 4. listopadu 2003, kdy oslavíme 25. výročí pontifikátu našeho drahého svatého Otce.

Otec Pavel připomíná náročný, ale krásný **PROGRAM** pro tento rok, který bude mít svůj vrchol v Koclířově v **MEMORIÁLU FATIMY.**

Poprvé jsme mohli také vidět brožurku s číslem 25, kterou vydala Česká biskupská konference s názvem:

„KRISTUS NADĚJE EVROPY“

Středoevropské katolické dny 2003 – 2004.

V této brožurce najdeme všechno potřebné o tom, jak budou tyto dny probíhat. Doba, kterou prožíváme, vyžaduje maximální nasazení zvláště v oblasti SMÍRU, OBRÁCENÍ a POKÁNÍ. Svätý otec ukazuje světu svätý růženec, jakožto nejsilnější prostředek pro všechny a vyzývá, aby se jej lidé modlili.

V úvodu této brožurky píše Jeho Excelence Nejdůstojnější otec arcibiskup Jan Graubner, předseda České biskupské konference:

„Mezi vrcholné akce v naší zemi patří cyrilometodějská národní pouť 5. července na Velehradě. Dále je to svatováclavská národní pouť a odhalení MEMORIÁLU FATIMY u příležitosti putování sochy PANNY MARIE FATIMSKÉ v našich diecézích 4. října v Koclířově. PUTOVÁNÍ SOCHY PANNY MARIE FATIMSKÉ předchází VELKÁ NÁRODNÍ POUŤ DO FATIMY v září.“

V portugalské Fatimě převezmou zástupci České republiky, naši biskupové PUTOVNÍ SOCHU PANNY MARIE, která bude následně putovat po všech katedrálních chrámech naší vlasti.

V brožurce najdeme od strany 70 velmi detailní harmonogram: NÁRODNÍ KALENDÁŘ STŘEDOEVROPSKÝCH KATOLICKÝCH dnů od 20. září v Praze až po 29. září v Hradci Královém.

Síly i těch nejsilnějších a nejschopnějších se budou rychle opotřebovávat, protože Satan klade stále těžší a rafinovanější překážky a vítězit nad ním lze pouze v Duchu Svatém na přímlovu Panny Marie. Všimněme si, prosím, právě této skutečnosti: „Na přímlovu Panny Marie.“ Protože by bylo naprosto ABSURDNÍ chtít konat nejrůznější akce, ať už jde o charismatická společenství nebo jiná, bez PANNY MARIE.

Naše země spolu se sedmi dalšími, kteří se účastní této společné akce, se účastní REFERENDA o VSTUPU do EU.

Dříve bylo mnohé usnadněno známým: „ROMA LOCUTA, CAUSA FINITA.“ Dnes se do sväté Círky vpravil takový díl liberalismu a relativismu, že tyto spolu s mnohými jinými jevy zdecimoval mnohé věřící natolik, že se z nich staly spotřební loutky, vzpomínající na svůj někdejší katolický nátěr. Nebudu zde rozebírat tuto bolestnou situaci. Dnes je naprosto rozhodující pohled na konání SMÍRU, modlitba a oběť za nepřátele. Dnes se téměř nesetkáváme s příklady heroičnosti například svätého Maxmiliána Kolbeho, Edith Steinové nebo třeba Aničky Zelíkové. Až na výjimky, jakými jsou časopisy Světlo, Immaculata nebo Report o těchto lidech nemůžeme číst. Přitom papež připomíná svätost, mariánskou úctu, ukazuje dimenzi EUCHARISTIE.

Bez poctivých návratů ke kořenům tak jak chce Ježíš a ne jak si přejí mnozí ti, kteří neustále žádají modernizaci Círky v bláhovém domnění, že tohle je ta správná cesta, je naprosto nemožné domnívat se, že budoucí EVROPA bude prosperovat. Kolik je ale takových snů a bláhovců, kteří si myslí, že dnes je již BŮH zcela mrtev a nemá místo v budoucí Evropské ústavě.

V dnešní internetové době totiž není možné nevědět a neznat, ale pouze nechtít vědět a znát.

Proto také musí jít stále více stranou soukromé názory a projekty, ať už jde o přílišné formy péče o tělo a zábavy všeho druhu, **NYNÍ JE PŘED NÁMI OSUD a BUDOUCNOST NAŠÍ ZEMĚ a NÁRODA.**

Na nás záleží, jak přes naši slabost a ubohost lidskou přijímáme sami Mariánskou cestu a pojmáme věci v duchu smíru a oběti.

To je také naše největší kněžská deviza. Žít služebným kněžstvím v duchu **ALTER CHRISTUS.**

Využijme proto tuto velkou šanci, kterou máme.

P. Petr Dokládál,

Starý Jičín

Něco na tom je...

Michal je ten typ člověka, kterého rádi potkáváte. Má stále dobrou náladu a vždycky dovede říct něco pozitivního. Když se ho někdo zeptá, jak se má, obvykle odpoví: „Kdybych se měl jen o chlup líp, už bych byl dvojčata.“

Vždycky uměl lidi motivovat. Zajímalo mě, jak to dělá. Tak jsem za ním jednoho dne zašel a povídám mu: „Jen se nepřetvařuj, nemůžeš být tak dobře naladěný pořád! Jak to děláš?“ A Michal mi odpověděl: „Každé ráno, když vstanu, tak si řeknu, že mám na výběr dvě možnosti. Buď budu mít dobrou náladu, anebo... si můžu vybrat tu špatnou. A já si vždycky vyberu tu dobrou.“

„To ale přece není tak jednoduché!“ protestoval jsem. „Ale je,“ řekl Michal. „Celý život vybíráme. Když si odmyslíš všechny ty hlouposti okolo, každá situace je volba. A ty si vybíráš, jak na tu situaci zareaguješ. Ty si vybíráš, jak lidé ovlivní tvou náladu. Ty si vybíráš, jestli budeš mít dobrou

nebo špatnou náladu. Jednoduše řečeno - ty si vybíráš, jak prožiješ svůj život.“ Hodně jsem o tom přemýšlel.

O pár let později

jsem se doslechl, že Michal měl vážnou nehodu, kdy spadl z 20-metrové výšky. Po 18-hodinové operaci a dlouhých týdnech na lůžku ho nakonec pustili domů se zdrátovanou páteří. Potkal jsem ho asi půl roku po té nehodě. Když jsem se ho zeptal, jak se má, odpověděl: „Kdybych se měl jen o chlup líp, už bych byl dvojčata. Chceš vidět moje jizvy?“ To jsem odmítl, ale zeptal jsem se ho, co mu proběhlo hlavou, když tenkrát dopadl na zem. „První věc, která mi proběhla hlavou, byla, že se těším na miminko, protože manželka měla zanedlouho родit,“ odpověděl Michal. „Pak, když jsem tak ležel na zemi, jsem si uvědomil, že mám dvě možnosti: mohl jsem si vybrat život nebo... smrt. Tak jsem si vybral život.“ „A neměl jsi strach? Neztratil jsi vědomí?“ - ptal jsem se ho. A Michal odpověděl: „...záchranáři byli skvělí. Stále mi opakovali, že to bude dobré. Ale když mě přivezli do nemocnice a uviděl jsem hrůzu ve tvářích doktorů a sestřiček, doopravdy jsem se polekal. V jejich očích jsem četl - tohle je mrtvý člověk. Uvědomil jsem si, že musím něco udělat.“ „A co jsi udělal?“ ptám se ho. „No... byla tam jedna taková tlustá, nemotorná sestřička, která na mně řvala, jestli jsem na něco alergický. ANO, povídám. Lékaři i sestřičky zpozorněli a čekali na mou odpověď. Zhluboka jsem se nadechl a zařval jsem: Na vážné ksichty! Když se dosmáli, řekl jsem jim: Rozhodl jsem se, že budu žít. Operujte mě jako živého, ne jako mrtvolu!“

Michal přežil

nejen díky mistrovství chirurgů, ale i díky svému úžasnému přístupu k životu. Od něj jsem se naučil, že každý den máme možnost žít naplno. Prožíváš jen to, co chceš. Není důležité, co se děje, ale jak to člověk přijme - to rozhoduje o všem. Proto se netrap, co bude zítra, zítřek ať se o sebe postará sám. Každý den je dost starostí i bez toho. Navíc, dnes je ten den, kvůli kterému jsi se trápil už včera.

Rudolf Minar, ČR

Ilustračné foto: (a)

Od nášho vatikánskeho spolupracovníka:

Pápež - farár sveta

Na svojej júnovej ceste do Chorvátska Sv. otec pripomenul myšlienku zo začiatku svojho pontifikátu, že práve v roku 1978, keď sa stal pápežom, pocítil silné Pánovo volanie ísť a zvestovať Evanjelium do celého sveta.

Ďakoval všetkým tým, ktorí mu pomohli tieto cesty uskutočniť, navštíviť rôzne krajiny a stretnúť bratov biskupov, vidieť ich pastoračné problémy, ich radosti a utrpenia. Sv. otec uistil prítomných, že miluje každého človeka, a že chce objat' každého jedného.

Ak čítame komentáre o prvých apoštolských cestách Jána Pavla II., vidíme v nich mnoho nadšenia alebo kritiky - že pápež pokladá za potrebné obrátiť sa osobne na svojich spolupracovníkov, predstaviteľov Cirkvi. V roku 1980 pápež povedal rímskej kúrii, že je podporovaný ako Peter modlitbou celej Cirkvi, aby zvestoval Evanjelium, utvrdiac tak bratov vo viere. Ešte ako kardinál hovorieval, že návštevy farností sú svojím spôsobom púte do svätých. Keď sa svet stal jeho farnosťou, raz sa žartovne vyjadril, že chce pokračovať v Petrových apoštolských cestách ako „farár sveta“.

Sv. otec, ktorý precestoval Kóreu, Kanadu, Ameriku a mnoho iných krajín, nesie so sebou obraz celej Cirkvi. Ako to napísal kardinál Martini pri príležitosti jednej z návštev Sv. otca v Miláne, stojíme pred magistrom, komunikujúcim svojou prítomnosťou, ktorou vyjadrí viac ako učenými slovami. Pápež Ján Pavol II. je poslom Evanjelia pre milióny svojich bratov a sestier, ktorí veria v Krista a ktorých chce poznať, objat' a povedať im - deťom, mládeži, dospelým, starým, robotníkom i intelektuálom - Boh vás miluje. Cirkev vás miluje, pápež vás miluje. A tiež očakáva od vás povzbudenie, príklad dobroty a viery. **Don Jaroslav Cielecki**

Mons. ThDr. Michal Buzalka (18. 9. 1885 - 7. 12. 1961)

Biskup – mučeník

Mons. ThDr. Michal Buzalka sa narodil vo Svätom Antone 18. 9. 1885. Za kňaza bol vysvätený vo Viedni 14. júla 1908. V roku 1936 po zriadení Bohosloveckej fakulty v Bratislave bol prvým rektorom bratislavského seminára. Za biskupa bol menovaný 17. marca 1938. Prevzal vedenie Katolíckej akcie, Združenia katolíckej mládeže, Spolku sv. Cyrila a Metoda a stal sa vydavateľom obnovených Katolíckych novín.

Na základe falošných obvinení bol r. 1945 štyri mesiace väznený v Bratislave. 12. júla 1950 ho ŠtB zaistila a držala vo vyšetrovacej väzbe vo Valdiciach i v Prahe-Ruzyni, kde bol podrobený fyzickému a psychickému týraniu. 12. januára 1951 ho štátny súd v Bratislave odsúdil na doživotné odňatie slobody.

Roky 1951 - 1956 prežil vo väzniciach: Valdice, Leopoldov, Ruzyň, Žilina, Ilava a Praha-Pankrác. Bol vystavený stálemu ponížovaniu a trestom. Väzeň s najnižšou zdravotnou klasifikáciou väčšinu času trávil v samotkách.

Dňa 12. júna 1956 mu prerušili výkon trestu, ale internovali ho v Domove dôchodcov v Děčine. **V rokoch 1958 - 1961 bol na nútenom pobyte v Charitnom domove v Táboře.** V dôsledku predchádzajúcich útrap vo väzniciach, zomrel 7. decembra 1961 v Táboře. Pochovali ho 11. decembra na cintoríne v Táboře. Dňa 11. októbra 1964 previezli jeho telo z Táboře do rodnej obce, kde ho uložili do zeme pri hrobe jeho rodičov, ako si to za života žiadal.

Proces jeho blahorečenia bol začatý 24. februára 2002.

Modlitba za blahorečenie otca biskupa Mons. Michala Buzalku:

Všemohúci a večný Bože, Ty si svojho služobníka Michala vyznačil biskupskou hodnosťou a povolal do apoštolskej služby, aby horlivo ohlasoval radostnú zvesť Tvojho milovaného Syna Ježiša Krista.

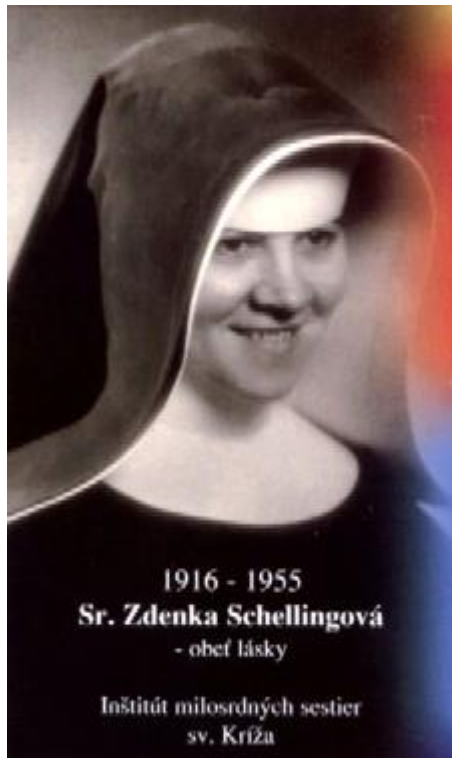
S osobitnou láskou sa venoval výchove budúcich kňazov, pracovníkov pre Tvoju vinicu.

Svoju vernosť Kristovej Cirkvi dokázal najmä v časoch skúšok a utrpenia, čím sa pripodobnil Tvojmu ukrižovanému Synovi Ježišovi Kristovi.

Milosrdný Bože, dopraj nám milosť, aby sme Tvojho verného služobníka Michala mohli uctievať na oltári. Ak je to Tvoja vôľa, vyslyš na jeho príhovor túto našu zvláštnu prosbu, ktorú Ti s dôverou predkladáme:..... (Tu vyslovte svoju prosbu. Ak vás Pán na príhovor otca biskupa Michala Buzalku vyslyší, upovedomte o tom písomne Arcibiskupský úrad v Trnave.) A za jej vyslyšanie už teraz Ti vzdávame vdľaky. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

(S cirkevným schválením Arc. úradu v Trnave, 25. 10. 1999, č. 2793, Dominik Tóth, biskup, generálny vikár.)

Sestra Zdenka Schellingová

Obet' lásky

Bože, na príhovor tvojej služobnice sestry Zdenky, ktorá s láskou slúžila bližným a stala sa obeťou násilia, prosíme Ťa, vypočuj úmysel, ktorý Ti predkladáme...

Pričleň sestru Zdenku k zástupu svojich blahoslavených, aby si ju mohli uctievať a prosieť o pomoc jej spolusestry a všetok veriaci ľud.

Amen.

(S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave.

Dňa 8. sept. 1997, č. 3144/1997)

Vyslyšania na príhovor sestry Zdenky prosíme hlásiť na adresu:

Inštitút milosrdných sestier Sv. kríža Ružová 4, 917 02 Trnava, tel. 0805/5536 360

Podmienky mieru

V poslednej dobe sa veľa hovorí o mierovom pláne, o tzv. Cestovnej mape pre Blízky východ. A znova sa robí nátlak na Palestínčanov, ktorí si tento mesiac pripomenuli 36-ty rok pod izraelskou okupáciou.

Nátlak, aby nielen prijali tento plán, ale aby sa pritom zriekli svojich práv. Aj tých, ktoré im zaručujú medzinárodné dokumenty a rezolúcie OSN. V „**Cestovnej mape**“ sa totiž nehovorí o tom, aby boli rezolúcie zabezpečujúce palestínske práva realizované, ale hovorí sa, že sa má na ne LEN prihliadať.

Navyše existujú americké záväzky voči Izraelu, ktoré sú v rozpore s Cestovnou mapou. Napríklad hovoriť o „**čistom židovskom štáte**“ – čo urobil prezident USA na stretnutí v Akabe, neznamená len odmietnutie práva Palestínčanov na návrat, ale naznačuje aj veľký existenčný otáznik pre milión palestínskych kresťanov a moslimov s izraelským občianstvom! Hovoriť o demontáži ilegálnych židovských osád na okupovaných územiach Palestíny navodzuje dojem, akoby existovali pritom aj legálne osady, čo nie je pravdou. Medzinárodné dokumenty totiž hovoria, že každá demografická zmena, ktorú robí okupant na okupovanom území, sa považuje za vojnový zločin. Takzvané „ **kroky dobrej vôle**“ zo strany Izraela sa zámerne zveličujú. Z 8 tisíc politických palestínskych väzňov v izraelských žalároch Izrael prepustil 80 a namiesto nich zatkne každý deň nových desiatich. Zo 160 polomilitantných židovských osád demontoval desať aj tak neobývaných

karavanov, miesto ktorých židovskí osadníci vzápätí postavili nové. Všetky tieto údaje čerpal izraelský spravodajca od židovského mierového hnutia Peace now.

Za všetko hovorí citát pápeža: „**Nemôže byť mier bez spravodlivosti a nemôže byť spravodlivosť bez odpúšťania**“. Pre Palestínčanov znamená spravodlivosť, za ktorú dokážu odpustiť - koniec okupácie, vytvorenie palestínskeho štátu bez prítomnosti židovských vojakov a osád, a umožnenie návratu palestínskych utečencov do vlasti.

Souheil Ghannam